

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2510202566
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Stovičková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2510202566.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ley Stovičkovej a sudcov JUDr. Ivety Jankovičovej a JUDr. Martina Holiča v právnej veci navrhovateľa: H. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., Z. XX/X, zastúpeného: JUDr. Dalibor Kuciaň, advokát, so sídlom Piešťany, Nitrianska 5, proti odporcovi: Alzheimercentrum Piešťany, n. o., so sídlom Piešťany, Rekreačná 7, IČO: 37 986 945, zastúpenému: JUDr. Dagmar Malaschitzová, advokátka, so sídlom Bratislava, Bazová 9, o určenie trvania pracovného pomeru, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 27. novembra 2013 č. k. 8C/40/2010-241, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 83,89 eur k rukám JUDr. Dagmar Malaschitzovej, advokátky, Bratislava, Bazová 9 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním návrh na určenie trvania pracovného pomeru zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 % k rukám právnej zástupkyne odporcu.

Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 59 ods. 1 a § 60 ods. 1 a 2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, v znení platnom k 15.01.2010, a tým, že k ukončeniu pracovného pomeru prišlo ústnou dohodou, preto navrhovateľ nemôže mať naliehavý právny záujem na určení trvania pracovného pomeru v zmysle § 80 písm. c) O. s. p. Vyslovil, že sa obmedzil na záver o tom, že medzi účastníkmi existoval právny titul rozviazania pracovného pomeru navrhovateľa, ústna dohoda z 15.1.2010, zachytená v zápisnici správnej rady odporcu z 15.1.2010, a ďalej už nemohol skúmať jej platnosť či neplatnosť. Dospel k záveru, že na podanom návrhu navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem, nakoľko na odstránenie neistoty v jeho právnom postavení slúžia osobitné právne postupy upravené v Zákonníku práce (§ 77), t. j. v danom prípade žaloba na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru u odporcu dohodou z 15.1.2010 (v ústnej forme), ktorá musí byť podaná na súd v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote. Dohodu o skončení pracovného pomeru posudzoval v zmysle toho, že touto sa pracovný pomer končí súhlasom oboch účastníkov pracovného pomeru, má obsahovať vzájomný súhlasný prejav vôle zamestnávateľa a zamestnanca skončiť pracovný pomer a deň jeho skončenia, ak by niektorá z týchto náležitostí chýbala, bola by dohoda neplatná. Dohoda o skončení pracovného pomeru sa musí uzavrieť písomne, avšak písomná forma nie je podmienkou jej platnosti, teda možno ju uzavrieť aj ústne alebo konkludentne. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ mal súbežne dva pracovné pomery a to so spoločnosťou Alzheimercentrum Slovakia, a. s., ktorý bol založený písomnou pracovnou zmluvou zo 4.9.2008, druh práce riaditeľ a druhý pracovný pomer bol

založený bez existencie písomnej pracovnej zmluvy a to vymenovaním a išlo o pracovný pomer v Alzheimercentrum Piešťany, n. o., t. j. u odporcu. Existencia pracovného pomeru navrhovateľa v n. o. vyplýva aj z rozhodnutia Obvodného úradu Trnava č. VVS/2008/07269 z 22.9.2008, ktorým bol navrhovateľ zapísaný ako štatutárny orgán - riaditeľ neziskovej organizácie, t. j. odporcu. Navrhovateľ nepreukázal, že jeho pracovný pomer v spoločnosti Alzheimercentrum Slovakia, a. s. zanikol pred podpisom písomnej dohody o jeho skončení z 15.1.2010 a v konaní neboli preukázané ani jeho tvrdenia o tom, že v jeho prípade došlo k delimitácii a že práva a povinnosti z pracovnoprávneho vzťahu so spoločnosťou Alzheimercentrum Piešťany, a. s., (vo vzťahu k nemu) prešli na odporcu ako jeho výlučného zamestnávateľa. Uvedené vyplynulo aj z výpovede svedkyne W., ktorá na jednej strane tvrdila, že n. o. prevzala zamestnancov z a. s., kedy týmto zamestnanom boli vydávané, resp. podpisovali dodatky k pôvodným pracovným zmluvám s a. s., pričom však v prípade navrhovateľa takýto dodatok neexistoval. Skutočnosťou významnou pre posúdenie ukončenia pracovného pomeru navrhovateľa v n. o. 15.1.2010 považoval aj to, že navrhovateľ sa 18.1.2010 dostavil do sídla n. o. a odovzdal novej riaditeľke L. prístupovú kartu k účtu n. o. ako aj kartu čerpania pohonných hmôt, ktorá skutočnosť vyplynula z výpovede samotného navrhovateľa a z listinného dôkazu. Logickým považoval záver, že pokiaľ by navrhovateľ nemal vedomosť, že sa skončil jeho pracovný pomer v n. o., nemal by dôvod tieto prístupové karty n. o. odovzdávať novej riaditeľke. Dospel k záveru, že pokiaľ by navrhovateľ bol skutočne presvedčený, že jeho pracovný pomer u odporcu naďalej trvá, resp. by sa nedohodol s odporcom na skončení jeho pracovného pomeru k 15.1.2010, musel by v takom prípade odporcovi (ako zamestnávateľovi) bezodkladne doručiť potvrdenie o jeho práceneschopnosti. Existenciu dohody o skončení pracovného pomeru navrhovateľa u odporcu 15.1.2010 považoval preukázanou zápisnicou zo zasadnutia správnej rady odporcu z 15.1.2010, ako i výsluchom svedkov A. W. a B. I. a nepriamo výpoveďou svedkyne W., ktorá uviedla, že 15.1.2010 sa do sídla dostavili majitelia a dozvedela sa o tom, že navrhovateľ má byť odvolaný z funkcie riaditeľa. Zároveň z výpovede svedkov A. W. i B. I., ako i z odôvodnenia uznesenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Piešťany ČVS : ORP-784/PN-TT-2010Ba z 22.12.2010, kde bola vypočutá i J. Y. vyplýva, že vzťahy medzi členmi správnej rady odporcu, resp. jeho zakladateľmi a navrhovateľom boli v období decembra 2009, resp. januára 2010, už dosť napäté a preto si je možné len dosť ťažko (pri charaktere týchto vzťahov) predstaviť ako reálnu možnosť, že by členovia predstavenstva a. s. (t. j. W. a Y.), ktorí sú súčasne aj zakladateľmi n. o., sa rozhodli ukončiť pracovný pomer (dohodou) s navrhovateľom iba vo vzťahu k a. s. a vo vzťahu k n. o. by s ním naďalej spolupracovali, resp. ho zamestnávali, čo napokon aj potvrdzujú svedecké výpovede A. W. i B. I., z ktorých jednoznačne vyplýva, že s navrhovateľom už ďalej nepočítali v rámci ich skupiny, t. j. či už v a. s. alebo v n. o., s tým že mal na výber skončenie týchto pracovných pomerov dohodou, resp. v prípade jej neprijatia, výpoveďou zo strany zamestnávateľa. Vyslovil názor, že dôvodom podania návrhu nebola skutočnosť, že by medzi účastníkmi nedošlo k ústnej dohode o skončení pracovného pomeru navrhovateľa u odporcu 15.1.2010, ale dôvodom sú skôr evidenčné nedostatky ohľadom nahlásenia navrhovateľa ako zamestnanca v Sociálnej poisťovni, čo potom viedlo k jeho problémom pri jeho snahe zaevidovať sa (po 15.1.2010) na úrade práce, a navrhovateľ sa zrejme tieto nezrovnalosti v evidenciách snažil napraviť podaním tohto návrhu. Výrok rozsudku o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 1 a § 157 ods. 1 O. s. p. a plnou úspešnosťou odporcu v konaní, ktorému prísúdil náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%, s tým, že samotná výška náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia bude vyčíslená v samostatnom uznesení.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 205 ods. 2 písm. a) O. s. p., nakoľko v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. Podľa odvolateľa, súd prvého stupňa porušil právo na súdnu ochranu nelogickým, arbitrárnym a svojvoľným rozhodnutím, čím porušil základné právo v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd na odôvodnenie rozhodnutia. Pri preukázaní naliehavého právneho záujmu súd prvého stupňa uviedol, že sa obmedzil len na zistenie existencie právneho titulu rozviazania pracovného pomeru, ktorý z nepochopiteľných dôvodov určil v ústnej forme zachytenej v písomnej forme, pričom vzájomný súhlasný prejav vôle skončiť pracovný pomer odvinul od prezenčnej listiny k zápisnici zo správnej rady z 15.1.2010, nezamyslel sa však nad tým, že prezenčná listina sa vyhotovuje pred zápisnicou, inak v nej absentuje „prítomnosť oprávnených“, preto pokiaľ navrhovateľ nebol zapisovateľ alebo overovateľ zápisnice, nevedel o obsahu zápisnice. Pokiaľ dohoda o skončení pracovného pomeru nebola uzavretá písomne, je neplatnou. Nesprávnym považoval záver súdu o tom, že skončeniu pracovného pomeru dohodou nasvedčuje aj odovzdanie prístupovej karty k účtu a čerpacej karty a

neodovzdanie potvrdenia o práceneschopnosti. Otáznym je, prečo správna rada neskončila pracovný pomer v n. o. rovnako ako v a. s. Argumentoval tým, že nemohol podať návrh na určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru, keďže dohoda o skončení pracovného pomeru neexistuje. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21 Cdo/1618/2000, z ktorého vyplýva, že pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že dohoda o skončení pracovného pomeru nebola uzavretá a odporca zastáva opačné stanovisko, je zrejmé, že medzi účastníkmi panuje neistota o ich vzájomnom vzťahu a objektívne je daný právny záujem na vyjasnenie tohto stavu a v konaní nie je možné zaoberať sa prejudiciálnou otázkou, či došlo k platnému skončeniu pracovného pomeru.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Uviedol, že medzi účastníkmi sporu existoval právny titul rozviazania pracovného pomeru - ústna dohoda z 15.1.2010, zachytená v zápisnici správnej rady, navrhovateľ nepodal v zákonnej dvojmesačnej prekluzívnej lehote žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, pričom zmeškanie tejto lehoty nemožno obchádzať žalobou o určenie trvania pracovného pomeru. Podľa odporcu, prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie na dvoch samostatných právnych záveroch, pričom každý z nich bol sám osebe dôvodom na zamietnutie žaloby. Prvým dôvodom bolo, že navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem na podaní návrhu o určenie trvania pracovného pomeru (§ 80 písm. c/ O. s. p.) a druhým, že odporca platne skončil s navrhovateľom pracovný pomer ústnou dohodou z 15.1.2010. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 83,89 eur titulom trov právneho zastupovania za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu v zmysle § 11 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t. j. 61,87 eur + paušálna náhrada výdavkov 8,04 eur + 13,98 eur DPH.

Odvolací súd vyzval účastníkov konania 7.8.2014 v zmysle § 213 ods. 2 O. s. p. vyjadriť sa k možnému použitiu ustanovenia § 42 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce a ustanovení § 23 a § 24 zákona č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách poskytujúcich prospešné služby, ktoré pri doterajšom rozhodovaní neboli použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k výzve v zmysle § 213 ods. 2 O. s. p. uviedol, že nebol odvolaný v súlade s ustanoveniami § 23, resp. § 24 zákona č. 213/1997 Z. z., nakoľko zo zápisnice nevyplýva, že jeho odvolanie bolo napr. navrhnuté niektorým z členov správnej rady, nebolo prijaté žiadne rozhodnutie, napr. formou uznesenia tak, aby tento akt odvolania mal právne účinky a správnej rady sa nezúčastnila kvalifikovaná väčšina, ktorá je schopná zvoliť, resp. odvolať riaditeľa.

Odporca vo svojom vyjadrení uviedol, že sa stotožňuje s použitím vo výzve uvedených ustanovení a pripojil list z 1.1.2010, ktorým člen správnej rady Kulich podal návrh na odvolanie navrhovateľa z funkcie riaditeľa neziskovej organizácie, ktorý bol na zasadnutí správnej rady 15.1.2010 schválený.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania je určenie trvania pracovného pomeru.

Návrhom, doručeným súdu 12.3.2010, doplneným 9.6.2010, si navrhovateľ uplatnil určenie, že pracovný pomer medzi ním a odporcom trvá. Návrh odôvodnil tým, že 4.9.2008 uzavrel pracovnú zmluvu so spoločnosťou Alzheimercentrum Slovakia, a. s. s dňom nástupu do práce 5.9.2008 ako riaditeľ prevádzky. Následne boli 5.9.2008 práva a povinnosti z pracovnoprávneho vzťahu medzi navrhovateľom a uvedenou spoločnosťou v zmysle § 21 ods. 1 Zákonníka práce prevedené na spoločnosť Alzheimercentrum Piešťany, n. o., na odporcu, ktorý sa stal preberajúcim zamestnávateľom. Dňa 15.1.2010 bola medzi navrhovateľom a spoločnosťou Alzheimercentrum Slovakia, a. s. uzavretá

písomná dohoda o skončení pracovného pomeru, ktorou sa účastníci dohodli, že pracovný pomer založený pracovnou zmluvou zo 4.9.2008 skončí dňom 15.1.2010. Podľa navrhovateľa je však táto dohoda neplatná, nakoľko v čase jej uzavretia spoločnosť Alzheimercentrum Slovakia, a. s. nebola jeho zamestnávateľom a nemal s ňou (v čase podpísania tejto dohody) uzavretý pracovný pomer. Naliehavý právny záujem videl navrhovateľ v tom, že určením, že pracovný pomer trvá, chce dosiahnuť pokračovanie pracovného pomeru, pretože v súčasnej dobe je nezamestnaný. Žiadané rozhodnutie má odstrániť stav jeho právnej neistoty, keďže si nie je istý, či jeho pracovný pomer bol platne skončený alebo aj naďalej trvá.

Odporca namietal, že navrhovateľ na požadovanom určení nemôže mať naliehavý právny záujem, nakoľko na odstránenie jeho neistoty slúžia osobitné právne postupy vyplývajúce z § 77 Zákonníka práce a preto žiadal návrh pre nedostatok naliehavého právneho záujmu zamietnuť.

Písomnou pracovnou zmluvou zo 4.9.2008, uzavreli Alzheimercentrum Slovakia, a. s. ako zamestnávateľ a navrhovateľ ako zamestnanec pracovný pomer na dobu neurčitú, s dohodnutým dňom nástupu do práce 5.9.2008, druh práce : riaditeľ prevádzky.

Z písomnej dohody o skončení pracovného pomeru z 15.1.2010 vyplýva, že spoločnosť Alzheimercentrum Slovakia, a. s. ako zamestnávateľ a navrhovateľ ako zamestnanec uzavreli v zmysle § 60 Zákonníka práce dohodu o skončení pracovného pomeru, ktorý bol založený pracovnou zmluvou zo 4.9.2008. Podľa článku 2. tejto dohody sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodli, že pracovný pomer založený uvedenou zmluvou sa skončí dňom 15.1.2010. Dohoda obsahuje podpisy zamestnanca aj zamestnávateľa, podpísaná bola 15.1.2010 v Piešťanoch.

Písomným podaním z 22.2.2010, adresovaným spoločnosti Alzheimercentrum Piešťany, n. o. oznámil navrhovateľ uvedenej spoločnosti, že dohoda o ukončení pracovného pomeru so spoločnosťou Alzheimercentrum Slovakia, a. s., zo dňa 15.1.2010 nemá právne účinky, nakoľko jeho zamestnávateľom je spoločnosť Alzheimercentrum Piešťany, n. o. Keďže pracovný pomer navrhovateľa so zamestnávateľom Alzheimercentrum Piešťany, n. o. trvá, žiadal ho o pridelovanie, resp. o umožnenie výkonu práce. Odporcovi bolo uvedené podanie doručené 23.2.2010.

Z bodu 2. zápisnice č. 1/2010 zo zasadnutia správnej rady Alzheimercentrum Piešťany, n. o., konaného 15.1.2010 vyplýva, že správna rada odvolala navrhovateľa z funkcie riaditeľa dňom prijatia tohto rozhodnutia (t. j. 15.1.2010). Navrhovateľ podpisom prezenčnej listiny k tejto zápisnici berie na vedomie, že výkon jeho funkcie riaditeľa neziskovej organizácie Alzheimercentrum Piešťany, n. o., skončil ku dňu 15.1.2010. Podľa bodu 3. uvedenej zápisnice správna rada zvolila do funkcie riaditeľa O. L., nar. XX.X.XXXX, a to dňom prijatia tohto rozhodnutia. K zápisnici je pripojená prezenčná listina s podpismi členov správnej rady Alzheimercentra Piešťany, n. o. - Y. Y. a H. W. ako aj navrhovateľa. Navrhovateľ v konaní tvrdil, že nejde o jeho podpis.

Navrhovateľ vo výpovedi potvrdil, že 15.1.2010 podpísal dohodu o skončení pracovného pomeru so spoločnosťou Alzheimercentrum Slovakia, a. s., avšak podľa jeho názoru je táto dohoda neplatná, pretože pre takého zamestnávateľa nepracoval, a teda ani s ním nemohol platne skončiť pracovný pomer. Z predloženej pracovnej zmluvy vyplýva, že ňou bol ustanovený ako riaditeľ prevádzky a menovaním správnej rady bol menovaný za štatutárneho zástupcu. Ide tak podľa neho o dva právne akty, pričom pri uzatváraní pracovnej zmluvy mu neboli známe právne subjektivity jeho zamestnávateľa. Zároveň potvrdil, že bol vymenovaný do funkcie riaditeľa neziskovej organizácie, t. j. odporcu, a na Obvodný úrad do Trnavy sa vtedy niesla zápisnica zo zasadnutia správnej rady, na základe ktorej bol zapísaný ako riaditeľ n. o., čo bolo asi mesiac po podpise jeho pracovnej zmluvy s akciovou spoločnosťou. Mal teda súbežne dva pracovné pomery, t. j. v a. s. a v n. o. s tým, že v a. s. vykonával správcu budovy, mal odbremeniť majiteľov, ktorí sídlili v Českej republike, mal na starosti celú réžiu, vybavovanie a splácanie úveru. K dispozícii mal kartu čerpania pohonných hmôt ako aj kartu prístupu k účtu n. o., ktoré 18.1.2010 odovzdal L. (novej riaditeľke), o čom predložil aj listinný dôkaz (č. l. 190). Navrhovateľ uviedol, že 18.1.2010 sa dostavil do sídla n. o. a bol vyzvaný, aby odovzdal doklad od

účtu a kartu na čerpanie pohonných hmôt, ktoré odovzdal pani L., čo ona potvrdila svojim podpisom. K nenastúpeniu do práce po 15.1.2010 uviedol, že od 15.1.2010 do 22.2.2010 bol práceneschopný, následne 22.2.2010 prišiel na pracovisko, kde však vtedajšia riaditeľka pani O. L. vydala príkaz nevypustiť ho do budovy, a preto listom z 22.2.2010 vyzval zamestnávateľa na pridelenie práce. Na túto výzvu ani na ďalšiu výzvu z mája 2010 zamestnávateľ nereagoval.

Z uznesenia Obvodného oddelenia PZ Piešťany ČVS : ORP-784/PN-TT-2010 Ba z 22.12.2010 vyplýva, že ním bolo zastavené trestné stíhanie vedené proti odporcovi za prečin nevyplatenia mzdy a odstúpeného podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona, začaté na základe trestného oznámenia navrhovateľa. V odôvodnení sa okrem iného spomína výpoveď svedkyne - štatutárnej zástupkyne odporcu, Y. Y., v rámci ktorej uvádzala, že voči navrhovateľovi mali byť zistené nedostatky a to napr. že nemal schválené a podpísané cesty v cestovnom príkaze a neoprávnený výber hotovosti.

Odporca tvrdil, že 15.1.2010 sa konala schôdza správnej rady n. o., na ktorej bol navrhovateľ odvolaný z funkcie riaditeľa a v rovnaký deň s ním bola podpísaná dohoda o skončení pracovného pomeru v a. s., t. j. došlo k dohode medzi navrhovateľom a vtedajším predsedom rady n. o. pánom W., čím došlo k zániku funkcie navrhovateľa k 15.1.2010. Nakoľko k uzavretiu pracovnej zmluvy medzi navrhovateľom a n. o. došlo v ústnej forme, t. j. aj samotný vznik tohto pracovného pomeru (v n. o.) bol ústnou formou, následne došlo aj v ústnej forme k zániku pracovného pomeru navrhovateľa u odporcu dohodou ku 15.1.2010. Navrhovateľ bol do pozície riaditeľa u odporcu ustanovený menovacím dekrétom a odvolaný z nej bol dekrétom z 15.1.2010 neziskovou organizáciou. O tomto sa navrhovateľ dozvedel 15.1.2010 a od tohto dátumu mu plynula lehota na uplatnenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru podľa § 77 Zákonníka práce, čo však navrhovateľ nespĺnil a tento nárok mu zanikol. Navrhovateľ 15.1.2010 mal vedomosť o skončení pracovného pomeru s neziskovou organizáciou, čo je preukázané aj tým, že prestal vykonávať prácu, resp. prestal dochádzať do zamestnania a až následne listom z 22.2.2010 žiadal neziskovú organizáciu, t. j. odporcu o pridelenie práce.

Navrhovateľ trval na tom, že 15.1.2010 sa nekonalo žiadne zasadnutie správnej rady n. o., nakoľko zákon o neziskových organizáciách hovorí o tom, že riaditeľ môže byť z funkcie odvolaný 2/3 väčšinou členov správnej rady, pričom k 15.1.2010 boli členmi správnej rady n. o. Y. Y., H. W. a Ing. P. P.. Dňa 15.1.2010 s navrhovateľom v sídle n. o. sedel a sa rozprával iba jeden člen správnej rady, a to H. W..

Z rozhodnutia Obvodného úradu v Trnave, odbor všeobecnej vnútornej správy č. VVS/2008/07269 z 22.9.2008 vyplýva, že navrhovateľ ním bol zapísaný ako štatutárny orgán - riaditeľ odporcu. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že k návrhu na vykonanie zápisu bola priložená zápisnica zo zasadnutia správnej rady odporcu z 3.9.2008 s prezenčnou listinou o schválení zmeny štatutárneho orgánu. Podľa poznámky a podpisu na druhej strane tohto rozhodnutia, si navrhovateľ jeho rovnopis prevzal osobne 24.9.2008.

Z rozhodnutia Obvodného úradu Trnava, odbor všeobecnej vnútornej správy číslo: A/2010/04077-00001 z 9.2.2010 vyplýva, že ním bol ku dňu nadobudnutiu právoplatnosti tohto rozhodnutia, ako štatutárny orgán - riaditeľ odporcu vymazaný navrhovateľ a do tejto funkcie bola zapísaná O. L.. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že s návrhom na zápis uvedených údajov bola uvedenému úradu predložená aj zápisnica zo zasadnutia správnej rady n. o. z 15.1.2010 s prezenčnou listinou o schválení zmeny štatutárneho orgánu n. o..

Z výpovede svedkyne C. W. vyplýva, že začala pracovať v Alzheimercentrum Slovakia, a. s. 1.11.2007 vo funkcii prevádzkarky. Jej pracovný pomer bol ukončený v auguste 2010 dohodou, ktorú za zamestnávateľa podpísal R., ktorý bol štatutárom n. o., nakoľko k 1.6.2008 došlo k transformácii Alzheimercentrum Slovakia, a. s., na n. o. s tým, že všetci zamestnanci prešli písomným dodatkom na neziskovú organizáciu, ktorá preberala všetky práva a záväzky z pôvodnej a. s. Uvedené dodatky sa zamestnancom vydávali späť na jeseň 2008 s tým, že ale k tomu prechodu došlo vznikom n. o., čo bolo začiatkom leta. Pôvodná riaditeľka T. bola odvolaná a v auguste 2008 bol na jej miesto zvolený navrhovateľ. Svedkyňa uviedla, že o tom vie z toho dôvodu, že s predchádzajúcou riaditeľkou

a aj s navrhovateľom sedela v jednej kancelárii. Keďže robila aj personálnu agendu vie o tom, že navrhovateľ mal dve zmluvy, a to aj na akciovú spoločnosť, a aj neziskovú organizáciu - tými zmluvami myslí aj menovanie za riaditeľa n. o. Keď navrhovateľ nastúpil ako riaditeľ v n. o. bol vo vzťahu aj k a. s., a to ako prevádzkový pracovník. K odvolaniu navrhovateľa z funkcie riaditeľa n. o. uviedla, že 14.1. alebo 15.1.2010 (už si presne nepamätá) prišli R., Y., W. do n. o., išli niečo vybavovať s navrhovateľom do Bratislavy. Nešla tam s nimi Y.. Keď sa potom vrátili z Bratislavy, tak ešte pred ich návratom prišiel k nim do sídla I., ktorý na nich čakal a naznačil jej, čo sa bude diať, t. j. že navrhovateľ bude odvolaný z funkcie riaditeľa. Potom išli R., W., I. a navrhovateľ do kancelárie a keď z nej potom vyšli bolo to s tým, že navrhovateľ je odvolaný z funkcie riaditeľa. Svedkyňa uviedla, že jej to povedal aj samotný navrhovateľ aj I., bola tam vtedy dosť napätá, hektická atmosféra. Navrhovateľ potom odišiel zo zariadenia, ostatní boli ešte nejaký čas zatvorení a následne v ten deň bola predstavená nová riaditeľka L.. Potvrdila, že navrhovateľ mal uzavreté dve pracovné zmluvy a to aj s akciovou spoločnosťou aj s neziskovou organizáciou. Mal pracovnú zmluvu v a. s. a mal menovací dekrét na štatutára n. o. Potvrdenie o práceneschopnosti navrhovateľa jej osobne (v období okolo 16.1.2010) doručené nebolo, pričom práceneschopnosti zamestnancov, sa doručovali buď poštou alebo jej (svedkyňi), alebo L. alebo na oddelení vrchnej sestry.

Svedkyňa O. L., uviedla, že navrhovateľ bol jej predchodca vo funkcii riaditeľa Alzheimercentrum. Ona v spoločnosti pracovala len v rámci skúšobnej doby od 15.1.2010 presne tri mesiace a pracovný pomer bol skončený v rámci skúšobnej doby zo strany zamestnávateľa. Do funkcie bola vymenovaná pracovnou zmluvou, na podrobnosti si už veľmi nepamätá. 15.1.2010 bola v sídle zamestnávateľa, už pracovala, mala zmluvu. S navrhovateľom sa stretla raz v období troch mesiacov jej skúšobnej doby, (keď tam pracovala) a odovzdal jej nejaký papier pre majiteľov, ktorý nečítala, keďže nebol adresovaný jej a odovzdala ho majiteľom. Na druhý deň po 15.1.2010 navrhovateľ za ňou nebol, nevie či sa nachádzal niekde v budove, osobne sa nestretli. Doklad o jeho práceneschopnosti jej doručený nebol.

Svedok H. W. uviedol, že je zakladateľom Alzheimercentra Piešťany n. o. Navrhovateľ u nich pracoval od septembra 2008 a ako riaditeľ do 15.1.2010. V ten deň sa s navrhovateľom dohodli, že skončí jeho funkcia v ich skupine - t. j. v Alzheimercentre, čím myslí subjekty Alzheimercentrum Slovakia, a. s. a Alzheimercentrum Piešťany n. o.. Zistili, resp. oznámili navrhovateľovi, že spreneveril peniaze a končí. Dostal na výber, buď odíde dohodou alebo jeho pracovný pomer skončí okamžite na základe trestného činu sprenevery. Navrhovateľ si vybral alternatívu dohody. Navrhovateľ mal v ich skupine dva pracovné pomery s tým, že s a. s. bol založený písomnou pracovnou zmluvou a s n. o. to nebolo písomne. Na základe toho aj bola vyhotovená dohoda o skončení pracovného pomeru navrhovateľa v a. s. písomnou formou a pokiaľ ide o jeho pracovný pomer v n. o., tak na jednaní 15.1.2010, vzhľadom na skutočnosti, za ktorých k nemu došlo, bolo ním (svedkom) a I. navrhovateľovi jasne vysvetlené, že s ním v ich skupine, t. j. ako v a. s. tak aj v n. o. nepočítajú. Svedok uviedol, že nevie ako mohlo byť toto navrhovateľovi nejasné, že končí aj v n. o., nakoľko mu bolo dôrazne povedané, že končí jeho pôsobenie v akejkoľvek ich skupine. Toto rokovanie s navrhovateľom prebiehalo v miestnosti riaditeľa, prítomný bol svedok, I. a navrhovateľ. V tento deň sa uskutočnilo zasadnutie správnej rady, ktoré sa uskutočnilo pred poskytnutím tejto voľby navrhovateľovi. Zasadnutia správnej rady sa zúčastnil svedok, navrhovateľ, Y. a aj I., ktorý ale nie je členom správnej rady. Predložili navrhovateľovi dve sady dokumentov a mohol si vybrať, ktorú chce podpísať. Zápisnicu zo zasadnutia robil I. a podpisovala sa aj prezenčná listina.

Svedok JUDr. X. I., uviedol, že pomáhal Y. a W. pri tom ako sa etablovali v Slovenskej republike, keď zakladali d. s. s. a potom Alzheimercentrum a. s. aj n. o. Poskytoval im právne poradenstvo. Nebol osobne pri zakladaní pracovného pomeru navrhovateľa, ani čo sa týka akciovej spoločnosti ani čo sa týka n. o. Potom svedka kontaktoval W., že chce s navrhovateľom skončiť pracovný pomer a svedok mu mal pripraviť dve varianty, a to skončenie dohodou alebo okamžitým skončením. Svedok uviedol, že myslí, že pripravoval doklady pre odvolanie navrhovateľa z funkcie riaditeľa neziskovky. Po pripravení týchto oboch variant dokladov sa stretol osobne v sídle odporcu na G. X., s Y. a W. a navrhovateľom, kde boli navrhovateľovi tlmočené varianty skončenia pracovného pomeru, a vybral si skončenie dohodou. Nepamätá si už, či išlo o n. o. alebo o a. s., a následne vznikli problémy až pri odhlasovaní zo sociálnej poisťovne lebo vlastne nekorešpondovalo hlásenie v Sociálnej poisťovni s platnou pracovnou zmluvou, resp. s tou, ktorú svedok ukončoval. Prezenčná listina zo zasadnutia správnej rady dňa 15.1.2010, bola podpísaná v priebehu zasadnutia. Zápisnica bola ním pripravená. Navrhovateľ podľa svedka súhlasil

s touto zápisnicou aj so skončením pracovného pomeru konkludentne, na základe čoho ju aj podpísal. Podľa svedka na zasadnutí správnej rady 15.1.2010 došlo ku konkludentnému skončeniu pracovného pomeru dohodou. Navrhovateľ nebol radovým zamestnancom, bol štatutárnym orgánom.

Podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce, ak osobitný predpis ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako predpoklad vykonávania funkcie štatutárneho orgánu alebo vnútorný predpis zamestnávateľa ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako požiadavku vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca v priamej riadiacej pôsobnosti štatutárneho orgánu, pracovný pomer s týmto zamestnancom sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou až po jeho zvolení alebo vymenovaní.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ak voľba alebo vymenovanie je predpokladom na výkon funkcie štatutárneho orgánu podľa osobitného predpisu, pracovný pomer s takýmto zamestnancom sa zakladá pracovnou zmluvou až po jeho zvolení alebo vymenovaní do funkcie. Ak zamestnanec je z funkcie odvolaný, prestane spĺňať požiadavky na výkon funkcie, a zamestnávateľ môže s ním skončiť pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 alebo dohodou.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby riaditeľ je štatutárny orgán, ktorý riadi činnosť neziskovej organizácie a koná v jej mene. Rozhoduje o všetkých záležitostiach neziskovej organizácie, ak nie sú týmto zákonom, zakladacou listinou alebo štatútom vyhradené do pôsobnosti iných orgánov.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 213/1997 Z. z. riaditeľa volí a odvoláva správna rada.

V danom prípade bol navrhovateľ štatutárnym orgánom odporcu - riaditeľom, ktorého do tejto funkcie menovala správna rada 3.9.2008 a odvolaný bol správnu radou 15.1.2010, o ktorých skutočnostiach svedčia rozhodnutia Obvodného úradu v Trnave z 22.9.2008 a z 9.2.2010, ktorých súčasťou sú aj zápisnice zo zasadnutia správnej rady odporcu. Odvolaním z funkcie riaditeľa prestal navrhovateľ spĺňať požiadavky na výkon funkcie a odporca bol oprávneným skončiť s ním pracovný pomer, ktorého určenia trvania sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 59 ods. 1 Zákonníka práce č. 311/2001 Z. z. v znení platnom k 15.1.2010, pracovný pomer možno skončiť dohodou, výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe.

Podľa § 60 ods. 1 a 2 Zákonníka práce č. 311/2001 Z. z. v znení platnom k 15.1.2010, ak sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodnú na skončení pracovného pomeru, pracovný pomer sa skončí dohodnutým dňom. Dohodu o skončení pracovného pomeru zamestnávateľ a zamestnanec uzatvárajú písomne. V dohode musia byť uvedené dôvody skončenia pracovného pomeru, ak to zamestnanec požaduje alebo ak sa pracovný pomer skončil dohodou z organizačných dôvodov.

Dohoda o skončení pracovného pomeru musí obsahovať vzájomný súhlasný prejav vôle zamestnávateľa a zamestnanca skončiť pracovný pomer a deň jeho skončenia. Ak by niektorá z týchto náležitostí chýbala, bola by dohoda neplatná. Dohoda o skončení pracovného pomeru sa musí uzavrieť písomne, avšak písomná forma nie je podmienkou jej platnosti, teda možno ju uzavrieť aj ústne alebo konkludentne.

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určením či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že právny záujem navrhovateľa musí byť kvalifikovaný - naliehavý. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností,

čo pre navrhovateľa znamená nevyhnutnosť tvrdiť a preukázať skutočnosti, z ktorých vyvodzuje existenciu tohto svojho právneho záujmu. Navrhovateľ však nemôže mať naliehavý právny záujem v zmysle uvedeného ustanovenia, ak sa ochrany práv môže domáhať žalobou na plnenie, alebo ak na odstránení neistoty slúžia osobitné právne postupy upravené v príslušných právnych predpisoch. Prípady osobitného postupu v zmysle uvedeného vyplývajú aj z § 77 Zákonníka práce. V zmysle tohto ustanovenia neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou, môže zamestnanec ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť. Uvedené ustanovenie § 77 Zákonníka práce priznáva účastníkom pracovnoprávneho vzťahu možnosť uplatniť na súde neplatnosť skončenia pracovného pomeru, a to aj dohodou, tým je však zároveň z aspektu § 80 písm. c) O. s. p. vylúčené, aby sa niektorý z nich z rovnakého právneho dôvodu (základu) žalobou podanou v zmysle § 80 písm. c) O. s. p. domáhal proti druhému účastníkovi určenia, že pracovný pomer trvá, rozhodnutie o takejto určovacej žalobe by predpokladalo prejudiciálne posúdiť platnosť alebo neplatnosť skončenia pracovného pomeru.

V konaní o žalobe na určenie, že pracovný pomer trvá, sa súd teda obmedzí len na zistenie, či existuje právny titul rozviazania pracovného pomeru (§ 59 ods. 1 ZP); nemôže už ale skúmať jeho platnosť či neplatnosť.

Dôkazná povinnosť účastníkov v sporovom konaní (§ 120 ods. 1 O. s. p.), t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka.

Tvrdenia, resp. vyjadrenia navrhovateľa si vzájomne odporujú. Navrhovateľ na začiatku konania ako aj v podanom návrhu uvádzal, že až po podpise písomnej dohody o skončení pracovného pomeru so spoločnosťou Alzheimercentrum Piešťany, a. s., z 15.1.2010 si uvedomil, že s touto spoločnosťou takúto dohodu podpísať nemohol, nakoľko v uvedenom čase táto spoločnosť nebola jeho zamestnávateľom. Na druhej strane však z vykonaného dokazovania ako aj zo súhlasného vyjadrenia účastníkov vyplýva, že navrhovateľ mal súbežne dva pracovné pomery a to so spoločnosťou Alzheimercentrum Slovakia, a. s., ktorý bol založený písomnou pracovnou zmluvou zo 4.9.2008, druh práce riaditeľ a druhý pracovný pomer bol založený bez existencie písomnej pracovnej zmluvy a to vymenovaním a jednalo sa o pracovný pomer v Alzheimercentrum Piešťany, n. o., t. j. u odporcu. Existencia pracovného pomeru navrhovateľa v n. o. je napokon preukázaná aj rozhodnutím Obvodného úradu Trnava č. VVS/2008/07269 z 22.9.2008, ktorým bol navrhovateľ zapísaný ako štatutárny orgán - riaditeľ neziskovej organizácie, t. j. odporcu.

Navrhovateľ nepreukázal, že jeho pracovný pomer v spoločnosti Alzheimercentrum Slovakia, a. s. by zanikol pred podpisom písomnej dohody o jeho skončení z 15.1.2010 a v konaní neboli preukázané ani jeho tvrdenia o tom, že v jeho prípade došlo k delimitácii a že práva a povinnosti z pracovnoprávneho vzťahu so spoločnosťou Alzheimercentrum Piešťany a. s. (vo vzťahu k nemu) prešli na odporcu ako jeho výlučného zamestnávateľa. Táto skutočnosť nebola preukázaná ani výsluchom svedkyne W., ktorá na jednej strane tvrdila, že n. o. prevzala zamestnancov z a. s., kedy týmto zamestnancom boli vydávané, resp. podpisovali dodatky k pôvodným pracovným zmluvám s a. s., pričom však v prípade navrhovateľa takýto dodatok neexistoval. Ďalšou skutočnosťou, ktorá nasvedčuje tomu, že medzi účastníkmi došlo 15.1.2010 k ústnej dohode o skončení pracovného pomeru navrhovateľa v n. o. dňom 15.1.2010 je aj to, že navrhovateľ sa 18.1.2010 dostavil do sídla n. o. a odovzdal novej riaditeľke Polkovej prístupovú kartu k účtu n. o. ako aj kartu čerpania pohonných hmôt, čo uviedol na pojednávaní samotný navrhovateľ a aj o tom predložil listinný dôkaz. Pokiaľ by teda logicky navrhovateľ nemal vedomosť, že sa skončil jeho pracovný pomer v n. o., nemal by dôvod tieto prístupové karty n. o. odovzdávať novej riaditeľke. Ďalej navrhovateľ na jednej strane tvrdil, že sa po 15.1.2010 snažil dostať do sídla n. o., ale sa mu to nepodarilo, pretože boli zmenené prístupové kódy, na druhej strane uviedol, že 18.1.2010 sa tam

dostavil a odovzdal uvedené prístupové karty k účtu a k čerpaniu pohonných hmôt. Zároveň ale tvrdil, že od 15.1.2010 až do 22.2.2010 (t. j. do dátumu vyhotovenia písomnej výzvy adresovanej odporcovi na prideľovanie práce) bol práceneschopný, pričom doklad o jeho práceneschopnosti nepredložil a zároveň ani vypočutí svedkovia nepotvrdili, že by im v tom čase bola doručená práceneschopnosť navrhovateľa. Pokiaľ by navrhovateľ bol skutočne presvedčený, že jeho pracovný pomer u odporcu naďalej trvá, resp. by sa nedohodol s odporcom na skončení jeho pracovného pomeru ku dňu 15.1.2010, musel by v takom prípade odporcovi (ako zamestnávateľovi) bezodkladne doručiť potvrdenie o jeho práceneschopnosti. Existencia dohody o skončení pracovného pomeru navrhovateľa u odporcu dňom 15.1.2010 je preukázaná jednak zápisnicou zo zasadnutia správnej rady odporcu zo dňa 15.1.2010, ako i výsluchom svedka A. W., B. I.. Napokon ju nepriamo preukazuje aj výpoveď svedkyne W., ktorá uviedla, že dňa 15.1.2010 bol navrhovateľ odvolaný z funkcie riaditeľa a bol s ním skončený pracovný pomer dohodou. Zároveň z výpovede svedkov A. W. i B. I. ako i z odôvodnenia uznesenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Piešťany ČVS: ORP-784/PN-TT-2010Ba z 22.12.2010, kde bola vypočutá i J. Y. vyplýva, že vzťahy medzi členmi správnej rady odporcu, resp. jeho zakladateľmi a navrhovateľom boli v období decembra 2009, resp. januára 2010 už dosť napäté a preto si je možné len dosť ťažko (pri charaktere týchto vzťahov) predstaviť ako reálnu možnosť, že by členovia predstavenstva a. s. (t. j. W. a Y.), ktorí sú súčasne aj zakladateľmi n. o. (čl. 131) sa rozhodli ukončiť pracovný pomer (dohodou) s navrhovateľom iba vo vzťahu k a. s., a vo vzťahu k n. o. by s ním naďalej spolupracovali, resp. ho zamestnávali, čo napokon aj potvrdzujú svedecké výpovede A. W. i B. I., z ktorých jednoznačne vyplýva, že s navrhovateľom už ďalej nepočítali v rámci ich skupiny, t. j. či už v a. s. alebo v n. o., s tým že mal na výber skočenie týchto pracovných pomerov dohodou, resp. v prípade jej neprijatia, výpoveďou zo strany zamestnávateľa, pričom navrhovateľ si vybral dohodu o skončení pracovného pomeru.

Súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že medzi účastníkmi existoval právny titul rozviazania pracovného pomeru navrhovateľa, a to ústna dohoda z 15.1.2010, ako je zachytená v zápisnici správnej rady odporcu z 15.1.2010, pričom nemal oprávnenie skúmať jej platnosť či neplatnosť. Zároveň platí, že na podanom návrhu navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem, nakoľko na odstránenie neistoty v jeho právnom postavení slúžia osobitné právne postupy upravené v Zákonníku práce (§ 77), t. j. v danom prípade žaloba na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru u odporcu dohodou z 15.1.2010 (v ústnej forme), ktorá musí byť podaná na súd v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote. Nakoľko navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem na určení trvania pracovného pomeru v zmysle § 80 písm. c) O. s. p., súd prvého stupňa správne návrh zamietol.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil z dôvodu vecnej správnosti. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 224 ods. 1 O. s. p. podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému odporcovi konaní priznal náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia vo výške 83,89 eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu 4.2.2014 v zmysle § 11 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. c) citovanej vyhlášky vo výške 61,87 eur + 8,04 eur paušálna náhrada výdavkov a 13,98 eur DPH.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trnave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.